

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΣ

δραχμὴν ἐγὼ

ἂν μὴ λάβω κοπτόμενος ὑμῶν οὐδὲ ἐν
αὐτὸς διοίσω.

Δα.

πρόαγε· τοῦτον οὐδ[.].c

235

(desunt fortasse uersus i vel ii)

]·έλλων ἄρα

]α πρῶτ[α..]τα.

(Δα.)

πάνυ μ[έν οὖν.

[Τρ.]

κακὸς κακῶ]c ἀπόλοιο τοίνυν νῆ Δία
τοιό]γδ[ε π]εποηκῶς, ἀπόπληκτε· χρυσίον
ἔχων τοσοῦτο, παῖδας, ἤκει δεσπότη

240

ταῦτ' ἀποκομίζων; κούκ ἀπέδρας; ποταπός π[οτ' εἶ;

(Δα.)

Φρύξ.

(Τρ.)

οὐδὲν ἱερόν· ἀνδρόγυνος. ἡμεῖς μόνοι
οἱ Θραϊκές ἐσμεν ἄνδρες· οἱ μὲν δὴ Γέται,
Ἄπολλον, ἀνδρείον τὸ χρῆμα· τοιγαροῦν
γέμουσιν οἱ μυλῶνες ἡμῶν.

Δα.

ἐκποδῶν

245

ἀπαλλάγηθ' ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ γάρ τινα
ὄχλον ἄλλον ἀνθρώπων προσιόντα τουτονὶ
ὄρῳ μεθυόντων. νοῦν ἔχετε· τὸ τῆς τύχης
ἄδηλον· εὐφραίνεσθ' ὃν ἔξεστιν χρόνον.

ΧΟΡΟΥ

ACTVS II

Σμ.

εἶέν. τί δὴ μοι νῦν λέγεις, Χαιρέστρατε;

250

ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ

πρῶτον μὲν, ὦ βέλτιστε, τὰ περὶ τὴν ταφὴν